

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Lenky Oulíkové a soudců Richarda Galise a Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

navrhovatele: **Spolek přátel dopravy**
sídlem Urbánkova 3367/61, Praha 4
zastoupený advokátkou JUDr. Radkou Macháčkovou
sídlem Ostrovní 126/30, Praha 1

proti
odpůrci: **Městský úřad Beroun**
sídlem Husovo náměstí 68, Beroun

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na silnici č. III/10125 ze dne 21. 1. 2025, č. j. MBE/06404/2025/DOPR/RoB,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na silnici č. III/10125 ze dne 21. 1. 2025, č. j. MBE/06404/2025/DOPR/RoB, se ruší, a to uplynutím 90 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 15 140 Kč k rukám jeho zástupkyně JUDr. Radky Macháčkové, advokátky.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah návrhu

1. Návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), se navrhovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále „napadené opatření“), kterým odpůrce podle § 77 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), stanovil místní úpravu spočívající v umístění svislého a vodorovného dopravního značení na silnici č. III/10125 v ulici Tyršova náves, Ke Kuchaři a Sadová v obci Vysoký Újezd dle grafického vyobrazení.
2. Navrhovatel ke své aktivní procesní legitimaci uvádí, že je spolkem, který se zabývá podporou bezmotorové dopravy. Pět jeho členů (z nichž dva se stali členy po vydání napadeného opatření) žije v místě, kterého se napadené opatření týká, a téměř denně chodí pěšky a jezdí na kole po komunikacích dotčených napadeným opatřením. Navrhovatel tvrdí, že byl napadeným opatřením dotčen na svých veřejných subjektivních právech, jelikož odpůrce nezohlednil jeho připomínku k návrhu napadeného opatření. Napadeným opatřením došlo k zásahu do práva navrhovatele na rovný přístup, svobodu pohybu, ochranu zdraví a bezpečnou dopravu na pozemních komunikacích. Navrhovatel je přesvědčen, že je též aktivně věcně legitimován, neboť je zřejmé, že napadené opatření zasahuje do veřejných subjektivních práv jeho členů. K tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46.
3. Navrhovatel namítá, že napadené opatření bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť se odpůrce nevypořádal s jeho připomínkou k návrhu napadeného opatření podanou a doručenou odpůrci dne 4. 12. 2024. Napadené opatření ani neobsahuje žádné určité odůvodnění přijaté úpravy provozu. Například není zřejmé, proč je ulice jednosměrná a proč nebyly zohledněny zájmy cyklistů. Navrhovatel citoval judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž musí správní orgán v odůvodnění opatření obecné povahy věnovat připomínkám náležitou pozornost. Odpůrce přes uplatněné připomínky napadené opatření řádně neodůvodnil. Připomínky navrhovatele vůbec nezohlednil. V odůvodnění napadeného opatření naopak nepravdivě uvedl, že k návrhu nebyly uplatněny žádné připomínky či námítky. Odpůrce porušil procesní práva navrhovatele a nedostal požadavkům na odůvodnění opatření obecné povahy, čímž zatížil vydání napadeného opatření vadou, která má za následek jeho nezákonnost. Navrhovatel rovněž namítá, že napadené opatření je v rozporu s čl. 14 Listiny základních práv a svobod a zákonem o silničním provozu, neboť nadbytečně a bez zákonného důvodu zasahuje do svobody pohybu členů navrhovatele. Podle navrhovatele napadené opatření ani není v souladu s technickou normou ČSN 73 6110 a technickými podmínkami TP 103 a TP 179.

Vyjádření odpůrce

4. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že připomínka navrhovatele nebyla v důsledku pochybení jeho pracovnice předána k vyřízení příslušné oprávněné úřední osobě, a proto k ní skutečně nepřihlédl a nevypořádal se s ní v odůvodnění napadeného opatření. Připomínku navrhovatele dohledal až poté, kdy obdržel výzvu soudu s návrhem na zrušení

napadeného opatření. Odpůrce souhlasil s tím, že při vydání napadeného opatření porušil povinnost podle § 172 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zabývat se připomínkou navrhovatele jako podkladem pro vydání opatření obecné povahy, a to v důsledku administrativního pochybení. Závěrem vyjádřil souhlas s navrženým zrušením napadeného opatření.

Obsah správního spisu

5. Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že dne 28. 11. 2024 obdržel odpůrce od obce Vysoký Újezd žádost o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a to tak, že v ulici Tyršova bude umístěna značka B20a, v úseku od ulice Ke Kuchaři po ulici U Vodoteče budou umístěny značky na vozovku V1a, V2a, V2b, V4, V13, V15-A12b a V18, značka P4 bude zrušena a v ulici Sadová bude umístěno svislé dopravní značení IP4b, C2c a B2 bezejmenné a značka IZ5 bude posunuta. K tomu obec odkázala na přiložený situační návrh místní úpravy provozu. Uvedla, že důvodem je zklidnění provozu *na této místní komunikaci* s důrazem na vyšší bezpečnost. Součástí spisu je souhlasné stanovisko Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 30. 10. 2024.
6. Odpůrce oznámil návrh opatření obecné povahy stanovení místní úpravy provozu na silnici č. III/10125 v ulici Tyršova náves, Ke Kuchaři a Sadová, kterým mělo dojít k umístění svislého a vodorovného dopravního značení podle grafického vyobrazení, veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce odpůrce od 2. 12. 2024 do 17. 12. 2024. V návrhu odpůrce uvedl, že podnětem pro stanovení místní úpravy je zklidnění provozu na dotčených komunikacích s důrazem na vyšší bezpečnost. V oznámení poučil dotčené osoby o právu uplatnit připomínky a námítky k návrhu ve lhůtě 30 dnů od jeho zveřejnění.
7. Odpůrce následně vydal napadené opatření, které bylo vyvěšeno na jeho úřední desce ode dne 22. 1. 2025 do 6. 2. 2025. V odůvodnění napadeného opatření uvedl, že důvodem k úpravě dopravního značení je zklidnění provozu na dotčených komunikacích s důrazem na bezpečnost. Popsal postup předcházející vydání napadeného opatření a konstatoval, že *k návrhu opatření obecné povahy nebyly ve stanovené lhůtě doručeny dotčenými osobami žádné připomínky ani námítky.*
8. Součástí správního spisu je i připomínka navrhovatele, která odpůrci došla dne 4. 12. 2024. V tomto podání navrhovatel uvedl, že napadené opatření nedostatečně zohledňuje bezpečnost chodců a cyklistů a bezdůvodně zavádí jednosměrný provoz i pro cyklisty. S přihlédnutím k tomu, že se jedná o místní komunikaci v obytné zástavbě, žádal o prodloužení obytné zóny do celé délky ulice Sadová z důvodu ochrany chodců a cyklistů před školou. V této souvislosti poukázal na technickou normu ČSN 73 6110 o projektování místních komunikací. Dále požadoval, aby byl v celé délce jednosměrného úseku ulice Sadová zachován obousměrný provoz cyklistů, neboť jednosměrný provoz nutí cyklisty jezdit delší trasou, přes více křižovatek a ulicemi s intenzivnějším provozem. Dochází tak ke zhoršení prostupnosti území, což je v rozporu s obecným užíváním veřejných komunikací a veřejným zájmem. Argumentoval, že povolení jízdy cyklistů v obou směrech je v souladu s technickou normou ČSN 73 6110 a technickými podmínkami. Vyjádřil pochybnost, zda jednosměrný provoz, který znamená menší obezřetnost řidičů a vyšší dosahovanou rychlost, může přispět ke zvýšení bezpečnosti. Návrh místní úpravy dle navrhovatele preferuje dopravu auty, jimž tolik nevádí prodloužení trasy jízdy. Polovinu profilu vozovky

vyhrazuje pro parkování aut a nezohledňuje bezpečnost chodců a cyklistů. Tvrdil, že v jiných případech odpůrce stanovil obousměrný provoz všech vozidel při menší průjezdné šířce. Zdůraznil, že je třeba zkoumat proporcionalitu omezení osob dopravními značkami, a poukázal na rozsudky správních soudů, jimiž byla zrušena opatření obecné povahy, jimiž nebylo vyhověno připomínce nebo námitce požadující *cykloobousměrky*. Navrhovatel shrnul, že napadené opatření nezohledňuje bezpečnost chodců a cyklistů, zhoršuje bezpečnost a atraktivitu jízdy na kole, nerespektuje technickou normu ČSN 76 6110 a technické podmínky TP 103 A TP 197 a není v souladu s ústavně zaručenými právy, včetně práva na ochranu zdraví.

Splnění procesních podmínek

9. Soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek pro projednání návrhu na zrušení napadeného opatření.
10. Místní úprava provozu na pozemních komunikacích byla vydána formou opatření obecné povahy za použití odpovídajících ustanovení zákona o silničním provozu a správního řádu (§ 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, § 173 správního řádu). Napadené opatření nabylo účinnosti 6. 2. 2025, tedy patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky (§ 173 odst. 1 správního řádu). Návrh na jeho zrušení podaný dne 19. 6. 2025 je včasný (§ 101b odst. 1 věty první s. ř. s.) a obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
11. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem.
12. Ke splnění podmínky aktivní procesní legitimace je zapotřebí, aby návrh obsahoval myslitelná a logicky konsekventní tvrzení o tom, že právní sféra navrhovatele byla napadeným opatřením obecné povahy dotčena. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, bod 34).
13. Z hlediska aktivní procesní legitimace soud považuje za dostatečné tvrzení navrhovatele, že jeho konkrétně označení členové bydlí v dané lokalitě (na uvedených adresách v obci Vysoký Újezd) a pravidelně užívají jako chodci a cyklisté komunikace, na nichž je napadeným opatřením stanovena místní úprava provozu, která zkracuje jejich práva na svobodu pohybu, ochranu zdraví a bezpečnost dopravy. Mezi účastníky není sporné, že navrhovatelem označení členové žijí ve Vysokém Újezdu a jako chodci a cyklisté užívají komunikace dotčené napadeným opatřením. Je zde tedy místní vztah navrhovatele k regulované lokalitě. Napadené opatření mimo jiné stanoví jednosměrný provoz v části ulice Sadová pro všechna vozidla, tedy i cyklisty. V tomto ohledu lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46, v němž soud posuzoval otázku aktivní procesní a věcné legitimace spolku se sídlem v Praze, který se dle předmětu činnosti *zasazuje o podporu udržitelné dopravy v Praze a usiluje o vyvážené uspořádání dopravy pro všechny aktéry silničního provozu, tj. automobily, chodce i cyklisty* a který tvrdil, že opatřením obecné povahy, jež v řadě jednosměrných komunikací omezilo průjezd cyklistů v obou směrech, byli zkráceni na právech jeho členové, kteří pravidelně jezdí na kole po celé Praze a využívají ulice na Praze 8, které jsou jednosměrné pro automobily, ale obousměrné pro cyklisty. Nejvyšší správní soud v uvedené věci dospěl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

k závěru, že tvrzení spolku, že jeho pražští členové v regulované lokalitě Prahy 8 pravidelně jezdí na kole a nová regulace jejich práva zkracuje, nepochybně založí aktivní procesní legitimaci. Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen se řídit dopravními značkami [§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu]. Přestože účastníci silničního provozu nemají při užívání komunikací (§ 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích) veřejné subjektivní právo na konkrétní úpravu provozu, neznamená to, že se místní úprava provozu na pozemních komunikacích zakládající odlišné povinnosti, než které by účastníci silničního provozu měli podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedotýká jejich právní sféry.

Posouzení návrhu

14. Soud posoudil návrh v rozsahu uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s. ve spojení se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2023, č. j. 9 Ao 37/2021-57, č. 4562/2024 Sb. NSS) vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného opatření (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť navrhovatel s tímto postupem souhlasil, odpůrce se na výzvu soudu k této otázce nevyjádřil, a jeho souhlas s rozhodnutím věci bez jednání se proto předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
16. Podle § 172 odst. 4 správního řádu *k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.*
17. Podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Podle § 174 odst. 1 správního řádu pro řízení podle této části (část šestá správního řádu) platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Přiměřeně tedy lze použít i § 68 odst. 3 správního řádu, v němž je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Jak uvádí navrhovatel, pro posouzení napadeného opatření a naplnění požadavků na jeho odůvodnění bylo podstatné zejména splnění zákonem stanovených podmínek obsažených v § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2020, č. j. 1 As 231/2020-64).
19. K povaze připomínek a povinnosti jejich vypořádání se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2010 č. j. 4 Ao 5/2010-48, podle něž *připomínky z hlediska práv účastníka řízení představují poněkud slabší nástroj ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající opatření obecné povahy povinen rozhodnout. Z toho však podle názoru*

Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by bylo možné či snad správné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi obecnými frázemi, aniž by se zohlednila jejich podstata. Stanoví-li zákon správnímu orgánu povinnost zabývat se připomínkami jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, musí být z tohoto aktu zřejmé, že správní orgán věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a učinil z něj pro opatření obecné povahy nějaký závěr. Požadavky na podrobnost samotného vypořádání se s připomínkami pak budou záviset na jejich relevanci, rozsahu a detailnosti.

20. Z § 172 odst. 4 správního řádu i citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že vznesené připomínky musí být v odůvodnění opatření obecné povahy vypořádány.
21. Navrhovatel uplatnil včasné připomínky proti návrhu napadeného opatření, v nichž uplatnil relevantní argumentaci, která směřovala zejména proti jednosměrnému provozu v ulici Sadová, který v její části napadené opatření stanoví, a vymezení konce obytné zóny, který napadené opatření posouvá. Skutečnost, že odpůrce se včas uplatněnými připomínkami navrhovatele v odůvodnění napadeného opatření nezabýval, je mezi účastníky nesporná a vyplývá též z obsahu předloženého správního spisu.
22. Odpůrce tedy v dané věci postupoval v rozporu s § 172 odst. 4 větou druhou správního řádu, neboť se při vydání napadeného opatření připomínkou navrhovatele nezabýval jako podkladem a v odůvodnění napadeného opatření na ni nijak nereagoval. Tím zatížil napadené opatření vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Soud souhlasí s navrhovatelem, že odůvodnění napadeného opatření nemůže s ohledem na uplatněné připomínky a požadavky plynoucí z § 78 zákona o silničním provozu obstát. Současně je dán i vztah mezi místní úpravou provozu stanovenou napadeným opatřením (které mimo jiné umísťuje v ulici Sadová dopravní značku B2, tedy zákaz vjezdu všech vozidel na jednosměrnou pozemní komunikaci, v níž je provoz veden opačným směrem, a posouvá dopravní značku konce obytné zóny, v níž platí zvláštní pravidla provozu na pozemních komunikacích dle § 39 zákona o silničním provozu) a právní sférou navrhovatele, jehož členové bydlí a pravidelně užívají komunikace v dané lokalitě, což nebylo mezi účastníky sporné. Členové navrhovatele mají jako účastníci silničního provozu právo na to, aby dopravní značky, které musí při pohybu na veřejných komunikacích v okolí bydliště dodržovat, byly umístěny v souladu s § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu a aby jejich umístění bylo racionální a opodstatněné některým z uvedených legitimních důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS, či ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46). Napadeným opatřením stanovená místní úprava provozu minimálně zamezila členům navrhovatele v jízdě částí ulice Sadová v jednom směru. Je tedy dána aktivní věcná legitimace navrhovatele (k věcné legitimaci viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS). Současně má navrhovatel právo na to, aby byly vypořádány jím uplatněné připomínky (§ 172 odst. 4 správního řádu). Odpůrce ostatně aktivní věcnou legitimaci navrhovatele nezpochybňoval, naopak s navrženým zrušením napadeného opatření souhlasil.
23. Pro výše popsanou vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného opatření se soud nemohl zabývat námitkami navrhovatele, v nichž namítal rozpor napadeného opatření s hmotným právem, technickou normou a technickými podmínkami. Není úkolem soudu

jako přezkumného orgánu, aby nahrazoval skutková zjištění a právní závěry, které měl učinit v návaznosti na uplatněné připomínky odpůrce.

Závěr a náklady řízení

24. S ohledem na výše uvedené soud podle § 101d odst. 2 s. ř. s. napadené opatření zrušil. Soud přistoupil ke zrušení celého napadeného opatření přihlížeje ke stanovisku obou účastníků a k tomu, že napadeným opatřením je umístěná dopravní značení v úzce vymezené lokalitě, které mělo sledovat společný cíl (zklidnění dopravy v dané lokalitě) a tvoří provázaný celek. Při určení okamžiku, k němuž se napadené opatření ruší, soud zohlednil časovou náročnost řízení o vydání opatření obecné povahy podle § 77 zákona o pozemních komunikacích ve spojení s § 171 a násl. správního řádu. Lhůta 90 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, kterou navrhl i navrhovatel a s níž vyjádřil odpůrce souhlas, se soudu jeví jako dostatečná pro reakci odpůrce na závěry tohoto rozsudku.
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Navrhovateli, který byl ve věci plně úspěšný, náleží právo na náhradu nákladů řízení. Ty tvoří náhrada zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, odměna advokáta za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání návrhu) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v částce 4 620 Kč za úkon [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů za dva uvedené úkony právní služby ve výši 450 Kč za úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupkyně navrhovatele není plátcem daně z přidané hodnoty. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. srpna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu